

1/2012
INSANE

JYVÄSKYLÄN SUOMEN KIELEN OPISKELIJOIDEN AINEJÄRJESTÖLEHTI

Sisältö

Pääkirjoitus	3
Pakina: Elisa Auvinen	4
Kielineuvoja	5
Henkilokuva: Amanuenssi	6
Viihdesivu: Luentobingo	8
Tekstiviestipalsta	9
Hallitsijat 2012	10
Novelli: Kirjailija	12
Eme-Riitta	13
Kulisseissa	14
Testiryhmä	16
Pöytälaatikosta	19
Sektorivastaavat	20
Vieraskynä: Jani Tanskanen	22
Ala-Kojola	23
Sinne ja takaisin: Arvopäätös	24
Runo ja kuva: Teppo Suominen	26
Opiskelija Iänikuinen	9&23

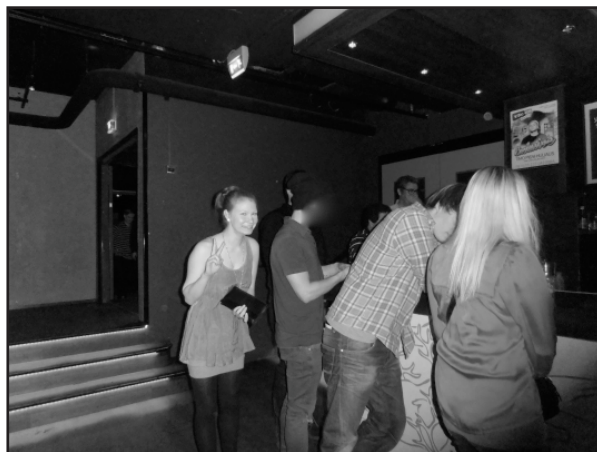

Sanen hallitus 2012 puhuu elämästä sivuilla 10-11.

Tanssiteatteri Kramppi apinoi ja pitää jalat irti maasta. Sivut 14-15.

InSanen ryhmä testasi, mihin humanisti taipuu sivuilla 16-18.

11. vuosikerta **JULKAISIJA** Jyväskylän yliopiston suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestö Sane ry
PÄÄTOIMITTAJA Marianna Penttilä **TOIMITTAJAT** Tuomo Ala-Kojola Elisa Auvinen Hanna Haapanen Taimo Halme Vesa Holm Heli Joutsen Siiri Lehtonen Nelli Miettinen Marianna Penttilä Ilona Pesu Teppo Suominen Jani Tanskanen **VALOKUVAT** Eino Ahrela Jiri Halttunen Siiri Lehtonen Nelli Miettinen Ilona Pesu Joni Pyöriä Aino Salo Teppo Suominen **PIIRTÄJÄ** Moona Matilainen **SARJAKUVAT** Perttu Puranen **ULKOASU** Eve Kolari Teppo Suominen **TAITTO** Eve Kolari Nelli Miettinen Marianna Penttilä Teppo Suominen **PAINOPAikka** Kopijyvä Oy Jyväskylä **PAINOS** 120 kpl

Hei älä koskaan ikinä muutu

Kymmenen vuotta sitten, keväällä 2002, julkaistiin ensimmäinen InSane. Sane ry oli tuolloin 35-vuotias nuori aikuinen. Tänä keväänä syntymäpäiviään viettävät siis sekä ainejärjestö että ainejärjestölehti: 45-vuotiasta Sanea juhlietaan 13.4. Priimukassa, ja InSane viettää tämän lehden muodossa kymppisynttäreitä.

Niin lehti kuin ainejärjestökin ovat muuttuneet paljon kymmenessä vuodessa. Itse asiassa kymmenessä vuodessa on muuttunut niin moni asia, että hirvittää. Minä olin keväällä 2002 ala-asteen neljännellä luokalla. Ei siitä sen enempää.

Muutos on jatkuvaa ja välttämätöntä. Vaikka muutosta muutoksen vuoksi kritisoidaan tässäkin lehdessä perustellusti, minusta muutos on useimmiten hyvästä. Liikkui sitten eteen- tai taaksepäin, muutoksesta tietää ainakin olevansa hengissä.

Tahdonkin puuttua otsikon kaikille tuttuun lyriikkaan napakasti. Paitsi että virkkeessä käytetään tökerösti peräkkäin kahta synonyymistä ilmausta, myös semanttinen sanoma on arveluttava. Muutosta ei tule kieltää sillä perusteella, että tällä hetkellä sille ei tunnu olevan tarvetta. Parempi on pyrkiä ohjaamaan väistämätöntä muutosta haluttuun suuntaan ja tehdä siitä kehitystä.

Tämä lehti on oodi muutokselle, ja sen kunniaksi lehden ulkoasukin on muuttunut – kiitos siitä, Eve ja Teppo. Muutoksen keskellä tahdomme kuitenkin myös kunnioittaa pysyvyyttä, mistä kielivät pitkäaikaisten suosikkien, kuten Ala-Kojolan kolumnin, Opiskelija iänikuisen ja Kielineuvojan paluu lehteen. Tervetuloa takaisin. Muutukaa vapaasti mutta älkää muuttako pois.

Nautittavaa kevättä jokaiselle InSanen lukijalle!

Tuore päätoimittajanne

Mananna

HYMYJEN KULTTUURI

Jyväskylässä oli heti jotain erilaista. Sen huomasi kulkiessaan jalan pitkin Kauppatua tai pyöräillessään Seminaarinmäen loppukesäisen vehreällä kampuksella. Minusta tuntui oudon turvalliselta, vaikka olin juuri muuttanut ensimmäiseen omaan asuntooni, pienestä maalaiskunnasta keskelle (minun mittapuullani) suuren kaupungin vilinää ja ihmispaljoutta. En heti ymmärtänyt, mistä oli kysymys, mutta sitten avasin silmäni.

Ehkä juuri vierauden tunne sai sen aikaan: tullakseen tutuksi kaupungin kanssa oli ensin ryhdyttävä uteliaaksi. Luonnollisimmin, joskin ehkä uhkarohkeasti, kohdistin tuon innokkaan kokeilunhaluni ventovieraisiin vastaantulijoihin. Aloin katsella ihmisiä - suoraan silmiin. Halusin kysyä heiltä, millainen tämä kaupunki oikein on ja millaista täällä on asua. Ja ennen kaikkea, olisinko juuri minä tervetullut juuri tänne.

Sain toki monenlaisia vastauksia. Kuten missä tahansa suomalaisessa kaupungissa, loivat monet katseensa ujos-ti maahan. On huonojakin päiviä, jolloin silmäpeli satunnaisen vastaantulijan kanssa ei yksinkertaisesti kiinnosta. Näistä kokemuksista en ollut moksiskaan. On minullakin

sellaisia hetkiä. Kaikilla on.

Vaikuttavimpia olivatkin he, jotka eivät kääntäneet katsettaan toisaalle. Tai sitten eivät alunalkaenkaan kohdistaneet sitä minuun, mutta heissä oli kuitenkin jotain poikkeavaa. Vakuuttavimman vastauksen antoivat nimittäin ne risahousuiset nuoret miehet, miltei kaksinkerroin kulkeneet vanhat rouvat, kukkamekkoiset tytöt ja ensilunta ruk-

kaseltaan syöneet pikkupojat, joilla oli kasvoillaan jotakin ennennäkemätöntä. He hymyilivät.

Tunsin kummallista mielihyvää. Sisälläni pyrähti lentoon parvi sitruunaperhosia. Ymmärsin, mitä tarkoittaa, kun jokin lämmittää sydäntä. Aloin kehittää mielessäni tarinoita, syitä noille iloisille ilmeille. Jälkikäteen ajateltuna reaktioni oli hassu, joskin inhimillinen. Halusin tietää, miksi he näyttivät niin typerän onnellisilta.

Totuus on, ettemme voi päästä selville kohtaamiemme

hymyjen perimmäisistä syistä. Ellemme sitten järjestä keskelle katua hymyratsiaa ja tiedusteleviä viattomilta onnellisilta, mikä heidän poikkeuksellisen mielialansa aiheuttaa. Sellaista meidän ei tarvitse tehdä. Oikein hyvä selitys on sekin, ettei suupielten kohottamiseksi tarvita kerrassaan minkäänlaista lottovoittoa. Onko sinulla syitä olla hymyilemättä?

Tuoreena humanistina en pidä markkinavoimia tai taloutta maailman mahtavimpina valteina, mutta nyt aion myydä sinulle jotain. Tosin tämä tuote on lähes ilmainen: se maksaa sinulle vain yhden rohkean liikkeen. Nosta katseesi toimisesta kadusta, ja huomaat saman kuin minäkin. Jyväskylässä vallitsee hymyn kulttuuri.

Kun olin kartuttanut hymykokoelmaani riittävästi, oli minut samalla vakuutettu. Olin saanut vastaukseni. Kaupungissa, jonka olin tutustumisretkilläni ominut itselleni, leijuivat luottamuksen ja turvallisuuden tuoksut, jotka saivat alkunsa ihmisten onnellisuudesta. Hymyt olivat avanneet minulle ovet uuteen kaupunkiin. Olin tullut kotiin.

Flisa Auvinen

Palstalla toimituksen asiantuntija vastailee monen nuoren mieltä askarruttaviin kiusallisiin, kieliaiheisiin kysymyksiin. Tällä kertaa lukijoita mietityttävät kielelliseen kokemattomuuteen liittyvät huolenaiheet. Uusia kysymyksiä, kommentteja ja palautetta voi lähettää osoitteeseen kielineuvoja@sanery.org.

VESA HOLM

Moi Kielis!

Mulla on yks aika iso ongelma ja sä varmaan osaat auttaa mua. Oon tutustunu yhteen ihan sairaan ihanaan kielitaitoiseen poikaan koulussa. Meillä on tosi hauskaa yhdessä ja jäädään myös tosi usein suustamme kiinni kun tavataan. Siksi oonki alkanu miettiä että oonko tarpeeks hyvä kielellisesti vai kyllästyykö tää poika, koska en oo kovin kokenu enkä välttämättä pysty keksiin jotain uutta ja ihmeellistä kielen avulla ilmaistavaa joka kerta kun nähään. Onko olemassa esim. jotain kielenkäyttöä tukevaa ja kehittäväää kurssia? En haluais menettää mun uutta tuttavuutta tän takia, varsinki kun meidän ei-kielellinen toiminta toimii tosi hyvin!

-Tyttö kieli keskellä suuta

Hei vaan, Tyttö kieli keskellä suuta, ja onnittelut kivan toverin löytämisestä! Kielellisen kokemattomuutesi ei pidä antaa haitata suhteenne kehittymistä, etenkin, jos teillä muuten tuntuu menevän hyvin. Jos poika jättää sinut sen takia, ei hän oikeasti välittänytkään sinusta, vaan oli vain nokkelien sanaleikkien ja hauskojen sutkaukusten perässä. Kielenkäyttö kehittyä koko ajan koke-

muksen karttuessa. Lukemisenkin tunnetusti kehittää ilmaisua. Taidokasta kielenkäytön mallia etsiville voisinsuosittelua esimerkiksi Aku Ankkaa, Mikko Rimmisen ja Markus Kajon tuotantoa ja Antero Mertarannan selostuksia. Kannattaa kuitenkin pitää mielessä, että mitään ihmetemppeja ei kannata yrittää, sellaiset antavat helposti teennäisen vaikutelman.

Apua!

Minusta tuntuu, että olen ihan jälkeenjäänyt. Kaikki muut puhuvat jostain tekstitaidoista, genretietoudesta ja kriittisestä lukutaidosta. En ole edes kehdannut kysyä, mitä ne tarkoittavat. Olen pudonnut ihan kelkasta, kun en erota tekstilajeja toisistaan. Olen kyllä yrittänyt: kokeilen tunnistamista yksin kotona harva se ilta, ja tätä ollaan harrastettu kyllä myös ryhmässä ja parityönä. En onnistu siihen edes muiden tuella! Nolottaa. Mitä minä voisoin tehdä?

-Kelkasta pudonnut

Hyvä nimimerkki Kelkasta pudonnut, ota rauhallisesti. Uskon, että et ole yhtään enemmän pihalla kuin muutkaan. Jotkut saattavat puhua mahtail-

len ja esittävät, että olisivat kokeneempia kuin oikeasti ovatkaan. Todellisuudessa monet ovat aivan yhtä tietämättömiä tekstitaidoista ja muista mainitsemistasi asioista. Puheet eivät useinkaan perustu käytännön kokemukseen, vaan teoriakirjallisuudesta luettuun, mikä antaa todellisuudesta usein epärealistisen kuvan. Hyvä, että itse olet harjoitellut tekstilajien tunnistamista turvalisessa ympäristössä. Kannattaa jatkaa samaan malliin! Vähitellen voit siirtyä syventävämpien harjoitusten pariin.

Amanuenssi juoksee ja hamstraa post-it-lappuja

Hannele Kuusela-Häkkinen, amanuenssimme, joka asustaa Fennicum ensimmäisen kerroksen käytävän päässä, jää monille etäiseksi hahmoksi, vaikka opinnoissa saattaakin silloin tällöin neuvoa. Kuka on tämä nainen monien post-it- ja sähköpostiviestien takana?

SIIRI LEHTONEN

Hei, Hannele. Olet suomen kielen amanuenssi. Wikipedia selittää amanuenssin ”eräänlaisena akateemisena sekatyömiehenä”. Mitä tekee suomen kielen sekatyömies?

Wikipedian määritelmä on kyllä paikkansapitävä. Sururin osa ajasta kuuluu opinto-neuvontaan ja opiskelijoiden asioiden kanssa touhuamiseen. Osittain tähän liittyen on kokouksia ja muita opintohallinnollisia asioita oppiaineen, laitoksen, tiedekunnan ja koko yliopiston tasolla. Henkilöstöön liittyvät hallinnollisia kuvioita ovat esimerkiksi työsuunnitelmat (kuka opettaa, mitä ja milloin). Aika vaikea on lyhyesti selittää, mitä amanuenssi tekee.

Millainen koulutus sinulla on?

Äidinkielen opettajan koulutus täältä Jyväskylän yliopistosta. Sen lisäksi olen tutkinnon jälkeen suorittanut S2-opinnot, joita ei minun opiskeluaikanani ollut ollen-

kaan. Lisäksi olen opiskellut aikuiskasvatusta, sosiologiaa ja yhteisöviestintää.

Millaisia töitä olet tehnyt ennen tätä?

Aloitin työurani armeijan palveluksessa Päälystöpistolla Lappeenrannassa, jossa opetin nuorille miehille suomen kieltä ja viestintää. Sen jälkeen olen kouluttanut Kuopiossa ja Jyväskylässä insinöörejä. Olen ollut myös Valtion hammasteknikko-opistossa suomen kielen opettajana ja ammattikorkeakoulussa S2-opettajana. Ura-putki katkesi, kun muutimme perheen kanssa Amerikkaan, jossa olin kotiäitinä ja poikien koulussa kirjastotätinä.

Aloitit suomen kielen amanuenssina helmikuussa 2004. Olet nyt siis tehnyt näitä hommia kahdeksan vuotta. Mikä on suurin muutos, joka on tapahtunut tänä aikana?

Muutoksia on tapahtunut paljon. Siinä vaiheessa kun tulin tänne, Kielten laitos oli jo yh-

Jos Hannele saisi valita mihin Sanen tapahtumaan osallistuisi, tulisi hän mukaan itenäisyyspäivän juhlaillalliselle.

distynyt, eli yksi suuri muutos oli ainakin jo ohitse, mutta ei ollut esimerkiksi Korppia, eHOPSeja tai opetuutorointia vielä. Tärkein mullistus on tietysti tutkinnonuudistus ja samalla muutos opintoviikoista opintopisteisiin.

Työhuoneesi ovenpielessä

on usein post-it-viestejä, jotka päätyvät käytön jälkeen työpöytäsi viereen hyllynpäättyyn. Miksi? Käytätkö samoja lappuja uudestaan?

Joo, käytän niitä uudestaan ainakin niin kauan, kunnes aurinko on polttanut tekstin pois. Jos olisin eläin, olisin ehkä hamsteri. (nauraa) Keräilen ja säilyttelen ja käytän uudelleen. Se on toinen luontoni.

Harrastat juoksemista. Mikä siinä on parasta?

Juoksen siis juoksumatolla, en lenkkeile. Minua viehättää siinä se, että keli on aina sama. Ei tarvitse miettiä, kuinka paljon vaatetta pitää olla tai minkälaiset lenkkarit laittaa. Toinen asia on se, että ei tarvitse päättää, miten pitkän matkan juoksee. Jos lähitisin juoksemaan Jyväskylän ympäri, niin se olisi sitten juostava, eikä toisessa päässä järveä voisi päättää, että en juoksekaan. Yksi hyvä puoli on myös, että saa harrastaa samalla kun on kotona. Hankin ensimmäisen juoksumaton Amerikassa, kun lapset olivat pieniä. Silloin oli kätevää olla saavutettavissa, vaikka kiel-sinkin ankarasti, että ei saa tulla häiritsemään ennen kuin verta vuotaa. (nauraa) Mutta sieltä se ihastus varmaan alkoi.

Onko sinulla muita harrastuksia kuin juokseminen ja lappujen hamstraus?

Kova lukija olen ollut lapsesta asti. Ongelmana on lähinnä se, että vien kirjas-

Ja taas sama virsi.. Hannele uusiokäyttää vanhoja post-it-lappujaan siihen saakka, kunnes aurinko porottaa ne piloille.

toon yhden kirjan ja tuon mukani kuusi. Missä vaiheessa niitä sitten ehtii lukea... Toinen mitä harrastan, on ristipistotyöt. Muuten en ole käsityöihminen pätjän vertaa. Niitä aloin tehdä myös Amerikassa. Minulta kysyttiin, kuinka saan aikani siellä kulumaan, ja sanoin, että jos ei muuta, niin alan sitten vaikka tehdä ristipistotöitä. Sisareni otti siitä sitten onkeensa ja osti minulle lahjaksi ristipistovälineet. (nauraa)

Seppo Pekkola jäi viime syksynä eläkkeelle ja hänelle järjestettiin eräteemaiset karnevaalit. Jos sinulle järjestettäisiin karnevaalit, mikä olisi niiden teema?

Luulen, että jos näissä ym-

pyröissä pitäisi miettiä minulle festivaaliteema, niin se olisi ehkä punainen väri. Työkaverit keräsivät viime kesänä asioita, jotka tulevat minusta ensimmäisenä mieleen, ja tämä oli siellä kärjessä.

Vapaamuotoinen onnitte-lusi kymmenvuotiaalle In-Sanelle:

Jatkakaa samaan malliin, hyvältä näyttää! Saatte hyvää kokemusta. On hienoa, miten laitatte näin paljon aikaa ja ideoita InSanen tekemiseen! Varmasti on hauskaa niillä, jotka ovat lehteä teke-mässä. Monesti miettii, kun lukee lehteä tai osallistuu johonkin juhlaan, että voi että, miten varmaan on ollut tekijöillä hauskaa tätä suunnitelmassa ja tehdessä!

Jarvan luentobingo

ILONA PESU

Jokaisella meistä on omat suosikkihokemansa. Niin myös lehtori Vesa Jarvalla.

Pelisäännöt: Täytä ruudukko numeroilla. Rastita lausahdusten numeroita sitä mukaa, kun ne esiintyvät Jarvan puheessa. Kun saat vaaka-, pysty- tai vinorivin täyteen, huuda ”BINGO!” mahdollisimman kuu-
luvasti.

1. savolaisläppä
2. pohojammaalaisläppä
3. muu murteisiin liittyvä läppä
4. uskonnollissävytteinen läppä
5. venäläisläppä
6. pyytää anteeksi sitä, että heittää läppää kohdissa 1-5 mainituista ryhmistä
7. ”Semmost se on.”
8. lapset
9. Paula Koivuniemi
10. tekee jotain, mistä tulee ”pedagoginen olo”

11. kaksimielinen esimerkki
12. nauraa kaksimieliselle esimerkilleen ja toteaa: ”Onneks ei olla peruskoulussa”.
13. glottaaliklusii
14. ”En oo kyllä valmistautunut mitenkään...”
15. Käsi sivulta sivulle -ranneliike
16. ILMAINEN RUUTU: ”Hei onks tää norsu?”

InSanen tekstarit

Opeopinnot vie uskon ihmisyyteen, mutta tutustuttaa kieltämättä tehokkaasti siihen epätoivoon, jota opettaja joutuu päivittäisessä työssään alati kohtaamaan.

Sano mua opettajaks

Tulkaa testaamaan mun uutta sänkyä, johon mahtuu kaksi muutenkin kuin päällekkäin! Stemmataan varmasti hyvin yhteen.

Tyhjä peti, tyhjä sydän

Mulla on villasukat taskussa ja haalarit jalassa ja eric perrin 3+0 ja sami vatanen 0+4, torilla tavataan! Ändägä gäljää!

Hei tajusin äsken, en tiä onks kukaan muu tajunnut tota että toi nimi insane, niin se tarkoittaa niinku sekä in sane että insane, siis niinku sekä sanessa että hullu. Siistii.

Parane pian, V.J., ja välttä laskettelurinteitä jatkossa.

Mihin ovat unohtuneet murteet uudesta opsista? Haluan päästä analysoimaan ts-yhtymän vaihteluita ja missä menee vistan ja vatsan raja.

Fuksi

Opiskelija Iänikuinen

Kauniina arkeen ja juhlaan!

- Parturi-kampaamopalvelut
- Kosmetologipalvelut
- Artdeco-mineraalimeikit

Opiskelija-alennus -20%
ma-pe ennen klo 12
alkavista kampaamo-
palveluista

Varaa aikasi netissä:
www.peicco.fi

PAUL MITCHELL. ARTDECO
hius&kauneuspalvelu

peicco

Voionmaankatu 26, Jyväskylä, puh. 050 581 6660

Irina Herneaho, jäsen

1. Moi, olen Irina 20 vee Äänekoskelta. Tykkään kahvitella pitkän kaavan mukaan ja katsella videoita pörröisistä eläinvauvoista.

2. Istun innokkaasti kokouksissa ja huudan joo. Jos oikein riehaannun, heitän väliin huonoja vitsejä.

3. Viimeisen vuoden aikana oon kokenut kolme järjestyttävää nestemäistä muutosta. Olen vaihtanut Cokis Zeron Pepsi Maxiin. Huomasin tykkääväni kahvista ja hankin jopa kahvinkeitin. Oon myös oppinut juomaan kaljaa.

4. Oon varmaan keksinyt uuden sanan, joka on nopeasti vakiintunut suomen sanastoon. Tai sit oon kasvattanut viikset.

5. Hyppikää lätäköihin ja muistakaa elää.

Ira Perenkari, jäsen

1. Olen Ira. Pidän kirpputoreista, vaatteista ja irtokarkista.

2. Hankkiudun eroon ainejärjestötoimintaneitsyydestäni; on piristävää ja mielenkiintoista saada uusia kokemuksia!

3. Yritän muuttua katu-uskottavaksi jyvaskyläläiseksi.

4. Tietysti sen takia, että olen voittanut Biisikärpäsen!

5. Olette ihan tosi ihkui ja fantsui. Peace out.

Ella Taivassalo, jäsen

1. Ella, 22, Jyväskylästä. Tykkään suklaasta, musiikista ja kissanpennuista.

2. Hymyilen ja torkun. Keitän kahvia, stressaan opiskelijan oikeuksista, myyn merkkejä.

3. Saksa–Suomi-kaukosuhteilu muuttuu toivottavasti onnelliseksi hurinaksi samassa kaupungissa.

4. Oon niin hienon esikoisromaanin omin pikku kätösin askarrellut. Tai perustanut Suomen ensimmäisen eläinsuojelupandafarmin.

5. Kuka lukee InSanea? Minä luen InSanea. Terveisiä minulle!

Susanna Stranius, varajäsen

1. Oon Sussu ja tykkään päiväunista, saippuakuplista ja tekohampaiden pesemisestä.

2. Nautiskelen hyvästä seurasta, uusista ihmisistä ja todennäköisesti väännän kättä Einon kanssa siitä kumpi raahaa luunsa kokouspai-

kalle silloin, kun varsinainen jäsenistö ei veny.

3. Opettelen välttämään ennenai-kaista harmaantumista ja stressaamista ja pyrin unohtamaan käsitteen viimeisen illan paniikki.

4. Olen tehnyt avustustyötä ja pelastanut enemmän ihmis- ja norsulapsia kuin kukaan muu.

5. Terveisiä kaikille teille, joille oon uhonnut, etten enää koskaan ota vastuutehtäviä hoitaakseni. Täällä sitä ollaan taas.

Eino Lindberg, varajäsen

1. Eino, 20v. kakkahousu.

2. Enimmäkseen en mitään, perseilen.

3. Varhaismurrosikä puskee kovaa vauhtia.

4. Tein (Pasi Nurminen) ilmaveivin MM-kisoissa.

5. Käsissäsi on laatuulkaisu. Kivat tytöt ottakaa yhteyttä.

Kirjailija

Kirjailija ei ole kirjoittanut mitään kolmeen päivään. Sitä ennen hän kirjoitti nimensä kaupan kuittiin ja epätoivoisessa luovuuden kaipuussa yritti kirjoittaa kauppaneidille kauniita sanoja kuitin kääntöpuolelle. Hänen luova mielensä kieltäytyi kuitenkin haasteesta, meni ikään kuin lukkoon, ja hän luovutti kuitin pelkästään nimikirjoituksen kera takaisin. Kirjailija oli tästä niin musertunut, että ei ymmärtänyt pyytää kassaneitiä ulos: edes muusa ei enää pystynyt pakottamaan hänestä ulos sanoja, joilla olisi merkitystä tai sisältö.

Ennen tuota kuittia kirjailija oli kirjoittanut viimeksi yksitoista päivää aiemmin. Hän heräsi keskellä yötä siihen, että stanzan säkeet kolisivat hänen päänsä sisällä kuin mutterit ämpärissä. Pilkkopimeässä hän kaatoi lamppunsa lattialle ja päätyi kirjoittamaan kämmeneensä parhaansa mukaan pimeässä nuo säkeet, jotka hänestä pulppusivat. Aamulla kirjailijan kämmenessä ei kuitenkaan ollut kuin epämääräistä sotkua, eikä hän muis-

tanut edes, mistä aiheesta säkeet olivat kummunneet.

Kirjailija istuu nyt patiollaan, kalliin talonsa takana. Hän on ostanut talon rahoilla, jotka hän on saanut aiemmista kirjoistaan. Jopa hänen runokokoelmansa ovat tehneet voittoa tänä aikana, jona runot ovat lähes aina tappiollista viihdettä. Hän epäilee, että se johtuu siitä, että hän on kuuluisa kirjailija enemmän kuin siitä, että hänen runonsa olisivat jotenkin mestarillisia. Nyt runoilija istuu kalliin talonsa takana kalliilla kansituolilla ja miettii, mitä hän tekee, kun hänen kustantajansa soittaa ja kysyy seuraavasta kirjasta.

Kirjailijan seuraavan kirjan oikeudet on jo myyty ainakin kymmeneen maahan, kirjailijalle on maksettu ennakko kolmestasadasta sivusta ja kriitikot odottavat teosta hengitystään pidätellen. Kirjailija on kirjoittanut kaksi sivua, nekin yli kuukausi sitten. Niissä ei tunnu olevan kantavaa ajatusta tai koherenttia juonta.

Kirjailija nousee nyt ylös tuoliltaan ja kävelee kaitteen ääreen. Hän tuijottaa alas loivaa, heinää ja ruohoa kasvavaa rinnettä joka laskee pienen joen rantaan ja pohtii, miksei hän voisi kirjoittaa vaikkapa tästä maastosta. Kun hän yrittää muodostaa siitä sanoja päänsä sisällä, niistä tulee kuitenkin tylsiä ja väröttömiä, maasto taipuu kaksiulotteiseksi ja kuvan kauneus on poissa. Kirjailijalla ei ole mitään sanottavaa, ja hän palaa takaisin kansituoliinsa miettimään, kuinka hänen käy kun hänen kustantajansa soittaa.

Jeppo Suominen

Pari sanaa äidinkielen yo-kokeen muutoksesta

Äidinkielen ylioppilaskoe uudistuu piakkoin, todennäköisesti 2016. Opetus- ja kulttuuriministeriön esityksen mukaan uusi ylioppilaskoe on ”yleissivistystä sekä tiedon käsittelyä ja pätevyyden arvioinnin taitoja mittaava koe”. Voiko asiaa enää ympäröidä ilmaista? Äidinkielen opettajain liitto ärähti jo asiasta, joten muutosvastarinnan... rintojen... ankaran vastustuksen vuoksi alla on ehdotuksia uuden äidinkielen ylioppilaskokeen sisällöstä.

Kynän hallinnan alkeet: Tämänkin kevään ylioppilaskokeissa opettajat tekivät havainnon, että yhä useampi abiturienti tiputtaa kynänsä lattialle kesken tekstin tuoton. Kynän hallintaa testaavassa kokeessa abiturientin tulee osoittaa erilaisia tapoja hallita kynää pöytäolosuhteissa ja tarvittaessa tehdä näyttäviä pelastuksia, mikäli kynä yrittää pudota. Näin voisimme yhdistää liikunnan osaksi äidinkielen koetta.

Koulun kirjaston aakkostus: Kirjojen järjestäminen aakkosten mukaan harjoittaa tärkeitä äidinkielen perusasioita. Alakoulun äidinkielenopetushan on saamassa lisätunteja, joten painopiste on varmasti oikea. Samalla opitaan myös konkreettisesti tiedon käsittelyä, kun kirjoja siirrellään paikasta toiseen.

Yleissivistystä testaava koe: Tässä koemuodossa abiturientit saavat ”kirjoittaa” aineen Internetin avustuksella. Erityiseksi ansioksi lasketaan, jos teksti ei näytä suoraan Wikipediasta otetulta, vaikka onkin sieltä. Jos kokelas on huomannut muuttaa fontin yhtenäiseksi, lisäpisteitä tulee välittömästi.

Tällaiset tekstin viimeistelyyn liittyvät seikat ovat ehdottomasti osa yleissivistystä. Näillä soveltavilla tehtävillä ylioppilaintaimet osoittaisivat loistavuutensa äidinkielessä ja kirjallisuudessa. Jos opetusministeriö ei hyväksy tätä ehdotusta, Eme-Riitta jää niin sanotusti vihko auki odottamaan, kenen ideasta kostutaan muka enemmän.

Heli Joutsen

Krampin tanssijoita - vai Veronan nuoriso valmiina vuosituhaten suurimpiin naamiobileisiin?

Tämä ei ole tankotanssia!

Jyväskylän Ainolanrannan asukkaat saavat ensi kesänä nauttia mielenkiintoisesta äänimaisemasta, kun tanssiteatteri Kramppi valtaa Ainolan kesäteatterilavan tanssimusikaalillaan *Romeo ja Julia*.

HANNA HAAPANEN

KUVAT: JIRI HALTTUNEN

Läpisävelletyssä spe-
ktaakkelissa on yli 40
tanssivaa, laulavaa,
näyttelevää, parkouraavaa ja
improavaa esiintyjää. Kes-
kellä Suomen kauneinta tai
kauheinta kesää he eläytyvät
1500-luvun Italian ja maail-
man tunnetuimman rakkaus-
tarinan tunnelmaan. Satoi
tai paistoi laulun on pysyt-
tävä vireessä ja tanssiken-
kien jalassa, joten treenit
ovat tässä vaiheessa kevättä
jo kovaa vauhtia käynnissä.

Krampin joukossa möyrii
myös yksi sanelainen, jon-
ka mukana InSane pääsee
aistimaan treenitunnelmia.

18.2.2012

Simppa vetää alkulämmitte-
lyn, ja riemastun jälleen ker-
ran Simpan krebaamaan yl-
lyttävistä musiikkivalinnois-
ta. Lankutusta, punnerruksia,
kaikkien kehon osien pyörit-
telyä. Pian tunnelma vaihtuu
täysin ja tehtävänä on olla
ameeba, joka imeytyy lattiaan
ja liikkuu sitä pitkin salin
päästä toiseen. Minun amee-
bani ajautuu vähän väliä ha-

koteille, eli törmäilen seinään.

Kokeilemme koko poru-
kalla liikelaatuja, joita olin
harjoittelemassa viimeksi pi-
enemmällä porukalla. Jotain
on ehkä hautunut jossakin,
mutta edelleen tuntuu vai-
kealta löytää oikea tapa liik-
kua. Se on ihmisen keho, ei
tanssijan keho. Kun nojaat,
niin nojaa. Tämä ei ole tanko-
tanssia. Harjoittelu tuntuu su-
juvan parhaiten silloin, kun
ei mieti, miltä liikkeen pitäisi
näyttää. Heti kun teemme
pienissä ryhmissä ja muut
katsovat, alan miettiä liikaa ja
menetän täysin tuntuman sii-

hen, miltä liike äsken tuntui.

Kuorolaiset pääsevät loppuajaksi Ringan erityisopetukseen. Juoksemme kädet ylhäällä ja mölisemme kaikki vokaalit läpi, yksi hengitys per vokaali. Sitten heitämme palloa (tai siis epäonnista mandariinia) ja huudamme, minkä jälkeen painimme kaverin kanssa ja huudamme. Tarkoituksena on löytää luonnollinen, kropasta tuleva ääni. Primitiivinen olo tuntuu ainakin löytyvän.

19.2.2012

Lämmittelyssä ameebani viierii tänään ohjaajien syliin.

Pääsemme kehittymään jo eläimiksikin: Tunne leijonan olemus vartalossasi. Kirahvin. Apinan. Koalan. Strutsin. Käärmeen. Keksi oma eläin. Kaikki suhtautuvat tehtävään asiaankuullavalla vakavuudella, ja yksi poika on aivan hiestä märkä heti alkulämpän jälkeen.

Kuorolaiset jatkavat Ringan ohjauksessa. Tällä kertaa vokaalit pitää mölistä kolme kertaa putkeen, edelleenkin kädet ylhäällä ja juosten. Hymy alkaa hyytyä. Niin mikäs tässä oli se pointti? Sattuu! Päivän lempiharjoituksiani ovat sam-

urai-taisteluhuudot, pulukurlaukset ja rytmi-impro.

Kuoroharjoitusten päätteeksi katsomme, mitä tanssijat ovat saaneet aikaan. Suvut ovat jakautuneet riitelemään ja vihaa kihistellään oikein kunnolla. Vihanpito kuitenkin lopetetaan pian halailuun ja kaverin hellimiseen, eli jokainen saa kokovartalohieronnan pitkän viikonlopun päätteeksi. Pieni vinkki Montagueille ja Capuleteille: make massage, not war!

Lisää Krampin tunnelmia voi aistia osoitteesta: <http://kramppi.fi/romeojulia/>

Romeo ja Julia -musikaali nähdään Ainolan kesäteatterissa kesä-heinäkuussa. Musikaalin harjoitukset aloitettiin tammikuussa. Esiintyjät musikaaliin valittiin avoimen koe-esiintymisen kautta.

Pauliina piti lupauksensa ja suoritti tehtävänsä loppuun saakka. Tämän pariskunnan välillä kipinöi! Aina-kin tuona iltana. Älkää antako ulkonäön hämätä, se on ihan hyvä mies, se on vaan juuri tullut sitseiltä.

Villasukkakfennisti goes WILD!

Kolme ujoa fuksia jalkautuu Jyväskylän yöelämään tekemään epätavallisia asioita.

ILONA PESU

KUVAT: ILONA PESU

AINO SALO

Kun InSanen muutosbileisiin etsitään testiryhmää, il-

moittautuu mukaan sankka joukko fukseja. Lopulta toimittajan mukaan uskaltautuu kuitenkin vain kaksi urheaa fennistiä. Illan tavoitteena on tehdä asioita, jotka eivät omiin tapoihin kuulu.

Muutoskierroksen ensimmäiseksi etapiksi valikoituu karaokeravintola Anneli Suomela. Toimit-

taja ei ole laulanut julkisesti sitten muinaisen punkbändinsä hajoamisen, ja nyt on aika tarttua mikkiin.

Koekaniini vie kädet vapisten lipukkeen tiskiin. – Sori Andy McCoy, raiskaan sun biisin tutkivan journalistin nimissä.

Piinaavan odottelun jälkeen toimittaja pääsee es-

tradille. Ei se ehkä ihan nuotilleen mene, mutta henki pihisee vielä biisin laulamisen jälkeenkin.

Sotasuunnitelmia Shakerissa

Ensimmäinen haaste on siis täytetty. Humanistit kääntävät nokkansa kohti seuraavaa kohdetta. Sen pitäisi olla Shaker. – Siellä on pörssiläisiä!

Kolmikko päätty vahingossa Jyväskylän lyseon lukion pihaan. Lyhyen kartanluvun jälkeen oikea paikka löytyy.

Hienot cocktailit kouraan ja pikkurillit finisti töröttämään. Fennistit sopeutuvat yllättävän nopeasti hienosto-meininkiin. Eitäällä Sane-sunnuntaita viettäisi, mutta mojito on hyvää. Lasit tyhjentyvät ja suunnaksi otetaan Bar Bra. – Jos mä notkun tiskillä ja sit tanssin jossain korokkeella ja pokaan miehen, Pauliina suunnittelee.

Puhelinnumerosta irtoaa lisäpisteitä.

Jasmin aikoo hankkia ilmaista kurkunkostuketta. – Pakko saada yks juoma tai muuten hävettää!

Vonkaus tuottaa tulosta

Testiryhmä on hädin tuskin päässyt anniskeluravintolaan sisään, kun Pauliinan kainalosta löytyy jo muuan kemisti. – Pitäiskö mun iskee vielä toinenkin mies? Tää on kyllä

Miten niin fennisti ei tanssi korokkeella? No Pauliina ja Jasmin ainakin tanssivat! Miehiä oikein kuhisi neitojen ympärillä. Ja koroke on oiva paikka bongailta lisää juomantarjoajia ja otollisia treffikumppaneita.

ihan kiva, testiryhmäläinen pohtii.

Samaan aikaan toinen testiryhmän jäsen siirtyy tanssilattialta baaritiskin äärelle kärkekymään juotavaa tanssimisen kivistä kurkkuunsa. – Mä meen sanomaan joillekin miehille, että me tehdään

tutkimusta siitä, onko vielä herrasmiehiä, jotka tarjoaa drinkin. Mulla on juoma tai useampikin kädessä kun tuut takaisin, testiryhmäläinen lupaa toimittajalle, joka poistuu naistenhuoneen kautta tanssilattialle.

Lupaus pitää. Hieman yhden jälkeen yöllä kaikki tes-

InSanen muutosbileet

tiryhmän haasteet on täytetty. Toimittaja on laulanut ja Jasmin on kipannut naamaansa juoman jos toisenkin. Ilmaiseksi. Pauliina on tanssinut koko illan tapaamansa kemistinsä kanssa.

Lisää miehiä!

Toimittaja kömpii kotiinsa aamukolmelta. Muun testiryhmän ilta ei pääty vielä tähän. Pauliina ja Jasmin keksivät nimittäin testata, kumpi on coolimpi: Sane vai Pörssi.

Tytöt kohtaavat Bran ulko-ovella kaksi salaperäistä nuorta miestä ja esittäytyvät pörssiläisiksi. Lopulta totuus tulee ilmi. – Olisitte heti sanonu, että olette Sanesta! Heti oltais viety teidät tonne kulman taakse, pojat hihkuvat.

Rakkaustarinan alku?

Puolen neljän maissa toimittajan puhelin piippaa. – Illan saldo: 4 puhelinnumeroa ja treffit maanantaina, Pauliina juoruaa.

Juttu valmistuu kello 03.44. Viimeinen fuksi on kotona kello 05.45 ja myöhästyy tavoistaan poiketen aamun luennolta.

Jasmin iloisena ilmainen juoma kourassa. Neito olisi tiestysti voinut yrittää haalia ilmaisia juomia jo Annelissa, mutta testiryhmän mukaan kaikki miehet siellä olivat jotenkin ällöttävän limaisia ja omituisia.

Fennisti keskittyy suorittamaan annettua tehtävää. Toimittaja itse haasteensa ääreellä. Ilonan ensimmäinen räikäisy julkisesti sitten muinaisen punk-bändinsä. Ehkä se ura taas tästä urkenee ja kenties Ilona nähdään pian uudelleen Annelin lauteilla, jopa live-karaokessa?

INSANE

INSANE

INSANE

Muutosta

Muutos tarkoittaa 1) muuttumista, toisenlaiseksi tulemistä; muuttamista, toisenlaiseksi tekemistä. Sanakirjamääritelmän mukaan muutos on kuitenkin muuttaa-verbin johdos, ja muuttaa taas tarkoittaa 1) siirtyä muualle asumaan, menä pysyvästi toiseen paikkaan tai 2) uudistaa, laittaa uusiksi, muuttaa toisenlaiseksi. Määritelmiä muuttamiselle on melkein kymmenkunta, mutta minä tartun nyt ensimmäiseen: siihen muuttamiseen johon kutsutaan kavereita avuksi ja luvataan palkkioksi olutta ja pitsaa.

Muutin ensimmäistä kertaa juuri ennen viidettä syntymäpäivääni. Asunnosta ennen tuota muuttoa jäi muistoihin lähinnä sen lattiaratkaisu ja koko: se tuntui isolta ennen poismuuttoa. Omakotitalo, johon muutimme, vasta isolta tuntuikin. Kun minä muutuin isoksi, talo pieneni, ja viimeistä kertaa käydessäni vanhalla asunnollamme ennen sen purkamista oli sekin muuttunut kovin pieneksi. Muutosta tapahtui, mutta lähinnä minussa.

Ensimmäinen ”oma” muuttoni tapahtui kotoa Jyväskylään. Pakettiauton ja peräkarryn voimilla siirsin kaiken maallisen omaisuuteni kerralla yhdestä osoitteesta toiseen. Kun yli kolme vuotta myöhemmin kasasin tavarani seuraavaa muuttoa varten, olin jo muuttajana monikertaisesti kokeneempi, mutta tavarat eivät enää yhteen kuormaan mahtuneet. Eivät edes kahteen, vaikka heitin paljon kaikkea vanhaa pois. Jotain oli jälleen muuttunut.

Viimeisen viiden vuoden aikana olen muuttanut kahdeksan kertaa: itseäni kahdesti, kämppistäni kerran, ystäviä viidesti. Muuttaminen on muutoksen tärkeä osa: kun parisuhdetilanne muuttuu, muuttuu osoitekin. Kun ammatti muuttuu, osoite saattaa usein myös muuttua. Kun perhetilanne muuttuu, osoite seuraa parin vuoden viiveellä perässä. Kuinka moni löytää jostain laatikon, joka on vaihtanut asuntoa aukeamatta kertaakaan uusien ovien sisäpuolella? Muuttaminen saattaa olla myös hyvä hetki katsoa läpi kaikki kertynyt ja heittää turha pois. Niin on ehkä muutoskin.

Viimeisen viiden vuoden aikana olen muuttanut kahdeksan kertaa: itseäni kahdesti, kämppistäni kerran, ystäviä viidesti. Muuttaminen on muutoksen tärkeä osa: kun parisuhdetilanne muuttuu, muuttuu osoitekin. Kun ammatti muuttuu, osoite saattaa usein myös muuttua. Kun perhetilanne muuttuu, osoite seuraa parin vuoden viiveellä perässä. Kuinka moni löytää jostain laatikon, joka on vaihtanut asuntoa aukeamatta kertaakaan uusien ovien sisäpuolella? Muuttaminen saattaa olla myös hyvä hetki katsoa läpi kaikki kertynyt ja heittää turha pois. Niin on ehkä muutoskin.

Jeppo Suominen

Tapahtumasektorin tehotytöt taikovat sinun tapahtumasi

Sanen sektoriympyrällä häirii suuri joukko aktiivisia sanelaisia, joita ilman ainejärjestömme olisi kuin kandidaatin tutkinto ilman yksiäkään sitsejä, bileitä tai muita juhlallisuuksia. Tällä kertaa valokeilamme kohdistuu tapahtumasektorin neiteihin, jotka – opiskelun ohella – elävät juhliakseen ja juhliivat elääkseen. Tapahtumasektorin konkarit, Minna Sorri ja Tiia Pappila, paljastavat nyt meille, kuinka tapahtumien järjestäminen käy joskus työstä eikä ole vain diskopallojen loisteessa tanssimista.

NELLI MIETTINEN
KUVA: EINO AHRELA

Tapahtumasektori nimensä mukaisesti kattaa kaiken tapahtumanjärjestämiseen liittyvän toiminnan suunnittelusta käytännön toteutukseen asti. Ensimmäinen askel tapahtuman järjestämisessä on varteenotettavan idean kehittäminen sekä mahdollisesti muiden ainejärjestöjen värvääminen yhteistyöhön.

— Varsinkin jos kyseessä on jokin

ainejärjestöt ylittävä tapahtuma, täytyy olla ajoissa liikkeellä, Tiia kertoo. Minna täydentääkin, että usein tapahtumien järjestäminen alkaa noin kuukautta ennen varsinaista tapahtumaa, joskus jopa aiemmin.

Kun sopivat ainejärjestöt ovat valikoituneet yhteistyöhön, sovitaan aikatauluista ja yhteisistä tapaamisista. Lisäksi kunkin ainejärjestön tapahtumavastaaville jaetaan omat vastualueet. Tällöin organisointi etenee jouhevammin, eikä kenenkään tarvitse yksin kantaa liian suurta taakkaa tapahtuman onnistumisen takia.

— Joskus tapahtumaa järjestäessä saattaa kuitenkin tulla ylimääräistä stressiä koulujuttujen lisäksi, jos kukaan ei ota kunnolla ohjia käsiinsä, Minna huomauttaa.

Ennen varsinaista tapahtumaa on tarpeen muistaa hoitaa myös tiedottaminen kanssaopiskelijoille, jotta mahdollisimman suuri yleisöryntäys olisi taattu. Tapahtumista

ilmoitetaan niin sähköpostilistoilla kuin Facebookissakin.

Lopulta onkin suurella työllä järjestetyn tapahtuman aika. Tiian ja Minnan mielestä parasta on, kun viimein näkee koko työn lopputuloksen ja pääsee itse mukaan suunnittelemiinsa pirskeisiin.

— Mahtavaa on myös, jos ihmiset viihtyvät ja antavat positiivista palautetta, Tiia hymyilee.

Tapahtumia laidasta laitaan

Tiia ja Minna ovat olleet järjestämässä niin monia tapahtumia, ettei kaikkia edes tahdo muistaa. Onhan Sane tehnyt yhteistyötä niin kasvatustieteen, tilastotieteen ja maattisten tieteiden opiskelijoiden kuin monien muidenkin oppiainesten opiskelijoiden kanssa. Talven aikana järjestettiin muun muassa Karkauspäivän bileet ja Seitsemän synnin sitsit.

Viime joulukuussa järjestettiin myös yhteistuumin yliopistorajat ylittävä fennistiristeily Tampereen

Minna ja Tiia kannustavat erityisesti fukseja osallistumaan rohkeasti Sanen tapahtumiin, joissa tutustuu sekä muiden oppiaineiden opiskelijoihin että muihin suomen kielen opiskelijoihin eri vuosikursseilta.

yliopiston suomen kielen opiskelijoiden kanssa. Tulevaisuudessa Tiialla ja Minnalla olisi halua kehittää yhteistyösuhteita erityisesti muihin kieltenlukijoihin.

Tapahtumien osalta myös kuluva kevät on ollut ja tulee olemaan värikäs. On sitsejä, teemabileitä, Sanen vuosijuhlat, aina yhtä ikivihreä opiskelija-vappu... tytöt toimittavatkin kaikki sanelaiset tervetulleiksi tapahtumiin.

Uutta verta sektorille

Yksi tapahtumavastaavan työn parhaimmista puolista on tyttö-

jen mielestä ollut ehdottomasti se, että he ovat päässeet tutustumaan uusiin ihmisiin. Lisäksi tapahtumasektorilla toimiminen on opettanut, mitä tapahtumien järjestäminen suuressa mittakaavassa ja käytännössä on.

— Vaikka aluksi en ollut varma, mihin olin tapahtumavastaavana ryhtymässä, on käytännön toiminta kuitenkin antanut ja opettanut paljon, Minna toteaa.

Sanen vahva edustus on turvattu tapahtumasektorilla myös tänä vuonna, sillä vuosikokouksessa Minnan ja Tiian lisäksi tapahtuma-

sektorille saatiin uutta verta. Ensimmäisen vuoden opiskelijat, Ira Perenkari ja Susanna Stranius, tuovat varmasti entistäkin enemmän lisäpontta ja innostusta tapahtumien järjestämiseen. Ei siis huolta: neljän neidin tehotiimi tuottaa varmasti myös jatkossa vauhdikkaita ja rempseitä opiskelijatapahtumia.

Muutoksen on muututtava

Postmodernina aikanaamme kaikki muuttuu ja muuntuu alati. Todellisuudesta on teoreetikkojen mukaan tullut sirpaleinen sekamelska, joka ei tarjoa kokijolleen kiinnekohtia ja pysyvyyden tunnetta. Kuitenkin peruspsykemme vaatii kokemuksia samuudesta, tuttuudesta, pysyvyydestä. Teologi voisi puhua ikuisuudesta ja ainaisuudesta.

Jotakuta postmodernin teoria voi ärsyttää. Mikä tässä maailmassa muka muuttuu? Miljoonat näkevät yhä nälkää, teollisuusmaat eivät saa sovittua ilmastonmuutosta hillitsevistä ohjelmista. Niin, ehkä todellinen todellisuus ei muutukaan, kun informaatioteknologian ja virtuaalimaailmojen muutoksellisuus kyseenalaistaa koko todellisuuden idean. ”Littera scripta manet” ei päde Internetissä; kirjoitettu sana ei ole pysyvää. Tunti sitten kirjoitettu blogikirjoitus näyttää toisenlaiselta kuin äsken. Nettilehden uutinen täsmentyy. Mitään ei tarjota valmiina ja lopullisena vaan prosessinomaisena ajanhermontahtiinsyökkivänäsydänsähkökäyränä.

Mikä se sellainen todellisuus on, jonka kuvaaminen muuttuu koko ajan? Kuoliko uutisen onnettomuudessa 30 vai 32 vai sittenkin vain 20 ihmistä? Kun minkään varmistumista ei malteta odottaa ja mistään ei välitetä tietoa kerralla huolellisesti, ihminen turtuu. Postmodernin keskeisiä käsitteitä on myös relatiivisuus tai suhteellisuus, käytännössä välinpitämättömyys. Ketä kiinnostaa maailman nälänhätä? Kohta joku sanoo, ettei nälkää nähdäkään.

Välinpitämättömyyttä on paitsi haluttomuus muutokseen myös naiivi muutosta muutoksen vuoksi -mentaliteetti. Muutos ei itsessään ole hyvä asia – vasta seurauksia pitää arvottaa. Tämä itsestäänselvyys pitäisi tajuta myös hallinnollisissa ja poliittisissa piireissä, joita vaivaa erikoinen usko muutoksen kaikkivoipaisuuteen. Kaikki on varmasti hyvin siinä Suomessa, jossa kuntakartta

ja seurakuntarakenne on muutettu, jossa erään kaupungin hyvin toimiva lukioverkko on luotu uusiksi, ja jossa äidinkielen ja kirjallisuuden ylioppilaskokeesta ”kehitetään yleissivistystä sekä tiedon käsittelyä ja pätevyyden arvioinnin taitoja mittaava koe” (Koulutuksen ja tutkimuksen kehittämissuunnitelma 2011-2016), ikään kuin koe ei sitä vielä olisi.

Muutoksen on muututtava. Muutos ei saa olla itsetarkoitus, eikä kaiken pitää muuttua alati. Turha muutosvastarinta on kitkettävä. Muutoksen on oltava harkittu ratkaisu, jolle on tarvetta ja jolla on hyviä seurauksia.

Jani Janskanen

Terveisiä työelämästä

Hei nuori, toivorikas opiskelija. Sulje silmäsi, seuraavaksi kerron johdatuksen työelämään. Olet ehkä kuullut huhuja työmaailmasta. Minäkin niihin törmäsin aikoinani kampuksella. Pitkästi pitävät kutinsa.

Esimerkiksi on totta, että töihin pitää herätä ennen kahtatoista. Jopa kahdeksalta alkavia aamuja esiintyy. Myös maanantaisin. Tutkin työsuojelulakia: käytäntö on laillinen. Hyviin tapoihin ei kuulu jäädä nukkumaan, jos väsyttää tai ei oikein hotsita.

Hotsittaminen ei työelämässä ole välttämätöntä, mutta kuitenkin hyväksyttävää. Oma hotsitustaan kannattaa kuitenkin paljastaa säästeliäästi. Varsinkin intopinkeys pidä piilossa pomoilta. Perussääntö: työt eivät tekemällä lopu.

Totta ovat myös puheet alle puolentoista tunnin ruokatauoista. Varttitunnin lounaalla ei pallotella ajatuksilla heteronormatiivisuuden konstrakteista eikä varsinkaan muistella edellisen yön valomerkkiä. Jos puhumiseen jää aikaa, etikettiin kuuluu puhua lapsista tai vaihtoehtoisesti laskea päiviä seuraavaan lomaan. Maanantaisin puhutaan maanantaista, muina päivinä perjantaista. Lauantait ja sunnuntait pidetään omana tietona, paitsi jos lapset tekivät jotain hassua.

Krapulassa tai humalassa töihin ei tosiaan saisi mennä. Krapula ei myöskään ole sairaslomaan oikeuttava diagnoosi. Joissakin piireissä käytetään korvaavia termejä migreenikohtaus tai selkäjumi. Tarvittaessa ”lapsi sairaana” toimii myös.

Puheet palkkapäivästä ovat myös totta. Palkka tarkoittaa siis rahaa, joka ei tule Kelalta ja jolla voi hankkia asioita, jotka eivät liity ainoastaan peruselintoimintojen ylläpitämiseen. Palkka mahdollistaa monia asioita, mutta työpaikalla kuuluu tasaisin vä-

liajoin todeta, että koska työnantaja on vain maksavinaan palkkaa, työntekijä on vain tekevinään töitä. Ääneen ei saa koskaan sanoa, että palkka olisi riittävä suhteessa työpanokseen. Palkka on omalla alalla aina loukkaavan pieni, ja muun sanominen on kollegojenkin panoksen väheksymistä. Lisäksi opettele jo ulkoa: ”Olisihan se kiva lähteä reissuun tai ottaa sapaattia, mutta kun laina.”

Lomat ovat lyhyitä ja sää juuri siinä raossa kurja. Ja tiedoksi: Syys- tai hiihtoloma eivät ole mitään perustuslakiin kirjattuja jokamiehen oikeuksia. Eikä vappu ala huhtikuun puolella.

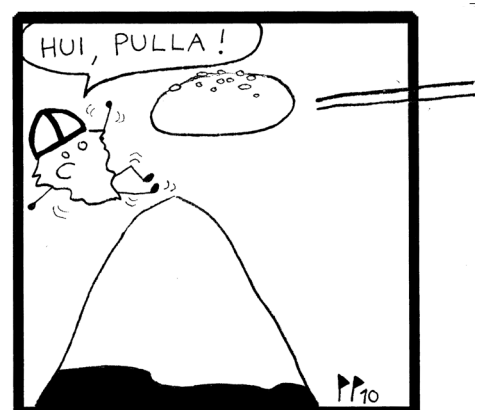
Joten nauti gradusta, tentistä ja siitä luennosta, jonne et herännyt.

Juomo Ala-Kojola

Ammattitaitoa jo 30 v
Vaasankatu 10, 40100 Jyväskylä
P. (014) 215 384, 050 552 5002
E-mail tarrapaita@tarrapaita.fi
www.tarrapaita.fi

OPISKELIJA IÄNIKUINEN

Arvopäätös

Fuksipoika lähti armeijaan, vaan kuinka sitten kävikään? Taimo Halme avautuu armeijan mukanaan tuomasta elämänmuutoksesta, armeijasta yleensä ja merkittävästä päätöksestään.

TAIMO HALME

KUVAT: JONI PYÖRIÄ

Lähdin armeijaan avoimin mielin. En ollut nuorempana suuremmin pohtinut koko touhun tarkoitusta – intti oli pelkkä muinaisjäännös ja kaikille miehille pakollinen. Sivarissa joutuisi olemaan vuoden, armeijasta voisi hyvillä perusteluilla päästä puolella vuodelta. Tai niin ainakin luulin.

Tajusin ensimmäisen viikon aikana, ettei minulla taida olla mahdollisuuksia puolen vuoden tehtäviin. Puolustusvoimien tarve osoittautui huuhtavaksi, se tarvitsi sodanvastaisen, vasemmistolaisesti oikeudenmukaiseen ajatteluun kasvatetun humanistin koulutamaan seuraavia sotilaitaan. — Vihollinen tulee aina idästä. Jos se tulee lännestä, se on

koukannut, totesi eräs yliluutnantti meille luennollaan kolmantena päivänäni palveluksessa. Aluksi olin huvittunut

Tässä Taimo vielä hymyilee iloista siviilihenkilön elämää.

hänen letkauksestaan. Ajattelin, että näinhän asia kai on, suuri ja mahtava Venäjä ilmeisesti on edelleen meidän pahin vihollisemme, mutta

emmehän me kai armeijasaa pelkästään Venäjää vastaan valmistautumassa ole.

Puolustusvoimien sanotaan olevan olemassa, jotta maallamme olisi uskottava puolustusjärjestelmä. Parhaassa iässä olevat työkykyiset nuoret miehet kerätään aitojen sisäpuolelle kasarmeihin nauttimaan yhteiskunnan rahoittamaa majoitusta, ruokaa ja koulutusta, jotta maamme olisi uskottava.

Ahdistusta perusasioista

Armeijassa koulutus alkaa perusasioista: vasemman ja oikean opettelusta, sängyn petaamisesta ja kaulusten oikeaoppisesta taittelusta. Sotilaallisen kurin harjoittelusta on tehty armeijassa kevyttä harrastelua, jossa samanikäiset nuoret miehet käskevät toisiaan liikkumaan tiettyyn

suuntaan. Taistelussa ylempiarvoinen käskee, ja alempiarvoinen tottelee. Tapa tai tule tapetuksi, sodassa kaikki paitsi veri on mustavalkoista. Mutta minä en halua kenenkään verta käsilleni, en halua käskeä ”Möttöstä” uhraamaan itseään joukon puolesta.

Olin ajatellut siviilipalvelukseen siirtymistä oikeastaan koko palvelukseni ajan. En ollut varma, miksi todella olin armeijassa. Olisi taas kerran pitänyt tehdä kuten äiti käski. Viimeinen piasara tuli erään ilmavoimissa korkeassa asemassa olevan henkilön luennolla. Aiheena luennolla oli Venäjän ilmavoimien kaluston esittely.

Herra Isoherra sen kun puhui, ja 120 nuorta miestä kuunteli, kuinka Venäjällä on 40 miljoonaa kiloa kemiallisia aseita, mannertenvälisiä ohjuksia, pommikoneita ja hävittäjiä, joita vastaan suomalaisilla ei käytännössä olisi mitään mahdollisuuksia, vaikka suomalainen vastasikin kymmentä ryssä. Ja me valmistaudumme tätä kaikkea vastaan rymyämäl-

lä päiväkausia metsässä.

Ja sitten lähti

Meinasin haljeta. Tällaista koemaata puolustan? Nämä miehet äänestävät vaaleissamme, nousevat johtaviin aseisiin ja kasvattavat maahamme uusia kansalaisia. Luennon jälkeen marssin armeijan sosiaalikuuraattorin puheille ja kysyin, millainen rulljanssi on siirtyä

Suomalaisen tappajan katse. Muutos ei paljon naurata. Taimon ilme tuimeni hetkessä.

siviilipalvelukseen. Hän kertoi minulle faktat siirrosta ja minä lähdin iltalomille kysymään maailman viisaimman ihmisen mielipidettä asiaan. Äiti oli ylpeä pojastaan.

Kotiinpaluu

Minut koulutettiin kahdessa kuukaudessa tehokkaaksi tappokoneeksi. Kaksi sekuntia, kauempaa ei minulta vaadi tähdättyyn, tappavaan laukaukseen, jolla sadan metrin päässä olevan venäläisen voi eliminoida. Minun pitäisi taistelussa päättää, kuka elää ja kuka kuolee kodin, uskonnon ja isänmaan puolesta. Kotini on jonkin rikkaan helsinkiläisen omistuksessa, uskoa minulle ei ikinä opetettu, eikä isänmaakaan merkitse minulle näissä nykyisissä raameissaan todellisuudessa mitään.

Valinta ei ollut lopulta vaikea, minun piti vain ymmärtää, mitä arvostan ja mihin uskon. Nyt olen todennut, että liian harvoin tulee tehtyä juuri niin kuin sydän sanoo. Siviilipalvelusmies ei kadu menetettyä aikaa.

*Sumua vielä
auringonnousun jälkeen
muutamana hetken.*

*Rynnäkö, hyökkäys
vastaisku, torjunta.
Pisto, osuma: tarjolla on erävoitto.*

*Meidän kaikki keskustelumme
ovat sodankäynnin taidonnäytteitä.*

**Mikä sinua vaivaa, ihminen, kun et osaa olla
onnellinen edes ollessasi pelkästään sinä?**

*Kasvaisi ja kovettuisi
pinnaltaan kuin puu:
karhea koskettaa
ja kova kuin kivi
mutta silti lämmin
ja täynnä elämää.*

Naapuripöydässä joku sytyttää kynttilän
kai tunnelman vuoksi, sillä
nauru kantautuu meidän pöytäämme asti.

Sateen ropina ikkunalasiin
ja tupakoitsijat juoksevat
sisälle karkuun pisaroita.

Illan loppuksi tuolit nousevat kuitenkin pöydille
ja mekin joudumme ulos sateeseen:
”Illan ei tarvitse loppua, mutta se ei jatku täällä.”

*Myynnissä sointuja,
duurista, mollista,
epävireiset halvalla!*

*Tuulessa lehtiä
kuin pieni tornado
hajoaa ennen kuin ehtii
koskettaa minua.*

J. P.

OPISKELIJOIDEN SUOSIOSSA JO VUODESTA 1968

FOOD ALBUM VOL VII COMING OUT MARCH 2012!

RAVINTOLA AVOINNA
SU 14-22
MA 14-24
TI-TO 14-21
PE 14-02
LA 12-22

KITTIÖ AVOINNA
SU 14-31
MA 14-21.30
TI-TO 14-21.30
PE 14-22
LA 12-22

SOHWI

VAAKANKATU 21, PUHL (014) 618 864
WWW.SOHWIFI